

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3068/2021. (II. 24.) AB HATÁROZATA

bírói kezdeményezés elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására, és nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a járások kialakításáról, valamint egyes ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló 2012. évi XCIII. törvény 7/A. § (3) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezést az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése tekintetében elutasítja, egyebekben visszautasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Fővárosi Törvényszék bírója a 21.M.70.001/2020/10. számú végzésében – az előtte folyamatban lévő per felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése, és 32. § (1) bekezdése alapján a járások kialakításáról, valamint egyes ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló 2012. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Járásv.) 7/A. § (3) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását, és megsemmisítését, valamint nemzetközi szerződésbe ütközésének kimondását kezdeményezte az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozó bíró által felfüggesztett per alapjául szolgáló tényállás szerint a per felperese 1985. szeptember 2. napjától 2012. december 31. napjáig köztisztviselői jogviszonyt töltött be a Terézvárosi Önkormányzat Polgármesteri Hivatalánál. 2013. január 1-jei hatállyal a felperes kinevezését akként módosították, hogy a Járásv. 7/A. § (3) bekezdése értelmében az életpályamodellhez kapcsolódó illetményrendszer bevezetéséről szóló külön törvény hatálybalépéséig jogosult a Terézvárosi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala által korábban megállapított havi 440 000 forint összegű illetményre. Ezt követően a jogalkotó az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény (továbbiakban: Módtv.) 42. §-ával – 2015. április 15-i hatállyal – úgy módosította a Járásv. 7/A. §-át, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatal állományába átkerült köztisztviselő az (1) bekezdésben meghatározott illetményre - ide nem értve a fegyelmi büntetés miatti illetménycsökkenést – a Módtv. hatálybalépése hónapjának utolsó napjáig jogosult. Kivéve, ha a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCIX. törvény (a továbbiakban: Kttv.) alapján a besorolása szerinti illetménye – a Módtv. hatálybalépését követően bekövetkező ok miatt – meghaladja az (1) bekezdés szerinti illetmény összegét. A beiktatott (5) bekezdés értelmében a kormánytisztviselő illetményét a Módtv. hatálybalépését követő hónap első napjától a Kttv. kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezése alapján történő besorolás szerint, a Kttv. rendelkezéseinek megfelelően kell megállapítani.
- [3] A bírói kezdeményezés kiemeli, hogy a Járásv. 7/A. § (3) bekezdésének módosításával, a korábbi azon szabályozást, miszerint az életpályamodellhez kapcsolódó illetményrendszer bevezetéséről szóló külön törvény hatálybalépéséig jogosult az illetményre a fővárosi és megyei kormányhivatal állományába átkerült köztisztviselő, felváltotta az a szabályozás, miszerint az illetményét a Kttv. kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezése alapján történő besorolás szerint, a Kttv. rendelkezéseinek megfelelően kell megállapítani. A Módtv. hatására a felperes illetményét 2015. május 1-jével úgy módosították, hogy a 12. fokozatból a 13. fokozatba került,

korábbi 440 000 forint összegű illetménye 199 100 forintra csökkent, változatlan munkakör, munkaidő, munkahely, és munkafeltétel mellett.

- [4] Az indítványozó bíró beadványában külön kitér arra, hogy a kinevezés módosítása terén a Kttv. garanciális szabályai a konkrét esetben miért nem alkalmazhatók. Az indítványozó bíró hangsúlyozta, hogy a felperesnek az életpályamodell életbelépéséig garantált illetménye az utóbb bekövetkezett módosítások révén jelentősen (55–60%-ban) csökkent. A felperesnek a megváltozott jogszabályi környezet megismerésére, és a normaváltozás okozta negatív egzisztenciális hatások áthidalására nem volt lehetősége felkészülni, a 2015 májusi illetménye összegéről csak május 28-án tájékoztatta a munkáltatót. Az egyoldalú kinevezés módosítással szemben a felperes a Kttv. 190. § (1) és (2) bekezdése alapján közszolgálati panasszal fordult Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz, amely a panaszát elutasította azzal az indokolással, hogy a munkáltató a felperes illetményét a Járásv. 7/A. § (5) bekezdésével és a Kttv. rendelkezéseivel összhangban állapította meg.
- [5] Az életpályamodellhez kapcsolódó illetményrendszer bevezetéséről szóló külön törvény, a 2016. évi LII. törvény 2016. július 1-jén lépett hatályba, az indítványozó bíró álláspontja szerint a felperesnek a Járásv. 7/A. § eredeti (3) bekezdése szerint garantált illetménye tehát 2017. január 1-jéig járt volna.
- [6] A bírói kezdeményezésben előadott érvelés szerint a támadott jogszabályi rendelkezés a korábban önkormányzati tisztviselőként foglalkoztatott felperesnek olyan jelentős érdeksérelmet okozott, amely nem felel meg az Alaptörvény I. cikkében rögzített szükségesség-arányosság követelményének, ennél fogva pedig sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elvét. A bíróság álláspontja szerint a kezdeményezéssel érintett jogszabályi rendelkezés a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába ütközőnek minősül, figyelemmel arra, hogy ugyan a jogalkotó nem visszamenőleges hatállyal léptette életbe az érintett rendelkezést, viszont a felperes részére a korábban garantált illetményére vonatkozóan azt alkalmazni kellett, ami a jogosult számára hátrányos, a jogosult érdekeit korlátozó változást eredményezett.
- [7] Az indítványozó bíró szerint az, hogy a korábban garantált illetményre való jogosultságot nem a később megalkotandó életpályamodellhez kapcsolódó illetményre vonatkozó törvényi szabályozás hatálybalépésig, hanem a Módtv. hatálybalépése hónapjának utolsó napjáig tartotta fenn a jogalkotó, nem áll összhangban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében garantált jogállamiság követelményével. A fentiek mellett az indítványozó bíró álláspontja szerint az Emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 1. Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikkében rögzített tulajdonhoz való jog sérelmét jelenti az, hogy a felperes illetménye mint jogos várakozás, egy visszaható hatályt eredményező jogalkotás következtében jelentősen csökkent.
- [8] Az Alkotmánybíróság főtárgyára hiánypótlásra hívta fel a bírói kezdeményezés előterjesztőjét, mivel beadványa a tulajdoni alapjogsérelmet nem támasztotta alá alapjogi érveléssel, valamint felhívta a figyelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság korábban már – szintén bírói kezdeményezés nyomán – vizsgálta a sérelmezett jogszabályi rendelkezést. A hiánypótlási felhívásnak határidőben eleget téve a bírói kezdeményezés előterjesztője a bírói kezdeményezést fenntartotta, és részben kiegészítette.

II.

- [9] 1. Az Alaptörvény indítványban felhívott előírásai:

„B) cikk Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.”

[10] 2. Az Egyezmény indítványban megjelölt rendelkezése:

„Első Kiegészítő Jegyzőkönyv

1. cikk Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tisztelben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.”

[11] 3. A Járásv. érintett rendelkezései:

„7/A. § (1) A 7. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott köztisztviselők a megállapodás megkötését megelőzően megállapított illetményükkel kerülnek át a fővárosi és megyei kormányhivatal állományába, kivéve, ha az illetmény megváltozására a megállapodás megkötése és 2012. december 31-e között a Kttv. besorolásra vonatkozó szabályai alapján kerül sor. Amennyiben az illetmény megváltozásának oka, hogy a megállapodás megkötése után a köztisztviselő címadományozásban részesült, személyi illetményre vált jogosulttá, illetve a települési önkormányzat rendeletével magasabb illetménykiegészítést állapított meg, a köztisztviselő a megállapodás megkötését megelőzően megállapított illetményével kerül átvételre.

[...]

(3) A fővárosi és megyei kormányhivatal állományába átkerült köztisztviselő az (1) bekezdésben meghatározott illetményre – ide nem értve a fegyelmi büntetés miatti illetménycsökkentést – az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény hatálybalépése hónapjának utolsó napjáig jogosult, kivéve, ha a Kttv. alapján a besorolása szerinti illetménye – az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény hatálybalépését követően bekövetkező ok miatt – meghaladja az (1) bekezdés szerinti illetmény összegét.

[...]

(5) A kormánytisztviselő illetményét az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény hatálybalépését követő hónap első napjától a Kttv. kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezése alapján történő besorolás szerint, a Kttv. rendelkezéseinek megfelelően kell megállapítani.”

III.

- [12] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy a bírói kezdeményezés megfelel-e a törvényben előírt feltételeknek.
- [13] Az Abtv. 25. §-a szerint a bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – abban az esetben kezdeményezi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b*) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította.
- [14] Az egyedi utólagos normakontroll eljárást kezdeményező bírói indítványnak az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelmet kell tartalmaznia. A bírói kezdeményezés tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, a sérelmezett jogszabályi rendelkezést és kifejezetten kéri annak megsemmisítését. Azonban az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, és a kellő alkotmányossági indokolást tekintve a bírói kezdeményezés – a hiánypótlási felhívást követően is – csak részben, a B) cikk (1) bekezdése sérelme tekintetében, tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdésben rögzített feltételeknek. Az Alkotmánybíróság ezért a bírói kezdeményezésben foglaltakat a rendelkezésre álló iratok alapján vizsgálta.
- [15] Az érdemi vizsgálat előtt az Alkotmánybíróság szükségesnek tartotta annak mérlegelését, hogy nem áll-e fenn *res iudicata* esete, ugyanis a jelen bírói kezdeményezésben vizsgálni kért jogszabályi rendelkezést a 3078/2017. (IV. 28.) AB határozatban az Alkotmánybíróság az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, valamint XIII. cikk (1) bekezdése tekintetében már elvégezte.
- [16] Az Abtv. 31. § (1) bekezdése értelmében, ha alkotmányjogi panasz vagy bírói kezdeményezés alapján az alkalmazott jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanazon jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított

jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozással – amennyiben a körülmények alapvetően nem változtak meg – nincs helye az alaptörvény-ellenesség megállapítására irányuló alkotmányjogi panasznak, illetve bírói kezdeményezésnek. Az Alkotmánybíróság által korábban elbírált bírói kezdemény ugyancsak a Járásv. 7/A. § (3) bekezdésére irányult, és egyrészt azon alapult, hogy az illetmény, mint tulajdon az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének védelme alatt áll, és az I. cikk (3) bekezdése szerint kizárólag más alapvető jog, vagy valamely alkotmányos érdek védelme érdekében feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, és az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Másrészt az illetménycsökkentés szerzett jog elvonásának minősült és sértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogbiztonság elvét. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy bár a jelen bírói kezdeményezés jelentős hasonlóságot mutat a korábban elbírált beadvánnyal, ám attól eltérő – az alkotmányossági vizsgálat során – újnak minősülő elemeket is tartalmaz, így a *res iudicata* esete nem áll fenn. Azonban a 3078/2017. (IV. 28.) AB határozatban foglaltakat az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is mérvadónak tartja.

IV.

- [17] A bírói kezdeményezés az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [18] 1. Az Alkotmánybíróság először a bírói kezdeményezésnek azt az elemét vizsgálta, miszerint a kezdeményezéssel érintett jogszabályi rendelkezés a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába ütközőnek minősül, figyelemmel arra, hogy ugyan a jogalkotó nem visszamenőleges hatállyal léptette életbe az érintett rendelkezést, viszont a felperes részére a korábban garantált illetményére vonatkozóan azt alkalmazni kellett, ami a jogosult számára hátrányos, a jogosult érdekeit korlátozó változást eredményezett.
- [19] Az Alkotmánybíróság által kialakított gyakorlat értelmében a jogállamiság meghatározó eleme a jogbiztonság, amely megköveteli, hogy a jogalanyoknak tényleges lehetőségük legyen arra, hogy magatartásukat a jog előírásaihoz igazítsák, ennek érdekében a jogszabályok a kihirdetésüket megelőző időre nézve ne állapítsanak meg kötelezettséget, illetőleg valamely magatartást visszamenőleges hatállyal ne minősítsenek jogellenesnek {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [71]}. Egy jogszabály azonban nem csak akkor ütközhet a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem abban az esetben is, ha a hatálybaléptetés ugyan nem visszamenőlegesen történt, azonban a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [106]}. Ugyanakkor „önmagában az, hogy a jogalanyok másként cselekedtek volna, ha előre láthatták volna, hogy egy jogszabály miként módosul, nem ad módot a jogbiztonság címén az alaptörvény-ellenesség megállapítására. A visszaható hatályú jogalkotás tilalmának ilyen kiterjesztő értelmezése alkotmányjogi alapokon nem indokolható.” {16/2014. (V. 22.) AB határozat, Indokolás [32]}
- [20] Azt is rögzítette az Alkotmánybíróság, hogy a visszaható hatályú jogalkotás tilalma nem feltétlen. A tilalom kizárólag a jogalanyok helyzetét elnehezítő (*ad malam partem*) jogalkotásra irányadó, viszont nem terjed ki a jogszabályok módosíthatóságának időbeli korlátozhatóságára {7/2016. (IV. 6.) AB határozat, Indokolás [19]}. Egyértelműen élhet a visszamenőleges hatályú jogalkotás eszközével a jogalkotó akkor, amikor új jogosultságot állapít meg, meglévő jogosultságot terjeszt ki, vagy valamely jog korlátozását oldja fel {10/2014. (IV. 4.) AB határozat, Indokolás [18]}, ahogyan annak sincs akadály, hogy a jogalkotó a múltban keletkezett jogviszonyokból származó jogokat és kötelezettségeket újra szabályozzon. Azonban csak abban az esetben, amennyiben az új szabályozás ezeket a jogokat és kötelezettségeket hátrányosan kizárólag a hatálybalépést követő időponttól fogva érinti, hiszen a visszaható hatályú jogalkotás tilalma nem értelmezhető akként, hogy a fennálló tartós, határozatlan időtartamú jogviszonyok a jövőre nézve semmilyen esetben sem alakíthatóak át, vagy változtathatóak meg {3061/2017. (III. 31.) AB határozat, Indokolás [11]–[12]}. Ezen túlmenően azonban az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy alaptörvény-ellenesség nemcsak a jogalkotással, hanem a visszaható hatályú szabályalkalmazással összefüggésben is felvethető, abban az esetben, ha a jogviszony vagy a jogvita létrejöttékor még nem létező – vagy később hatályba léptetett – előírás alapján bírálnak el egy ügyet {3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [16]; 3314/2017. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [32]; 3154/2019. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [25]; 3221/2019. (X. 11.) AB határozat, Indokolás [20]}.
- [21] A jelen bírói kezdeményezés tekintetében az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy bár visszaható hatályú jogalkalmazást sérelmezett a kezdeményező bíró, valójában azt kifogásolta, hogy a Módtv.

értelemében a jogalkotó valósított meg visszamenőleges hatályú jogalkotást. A Módtv.-t az Országgyűlés a 2015. március 31-i ülésnapján fogadta el, kihirdetésére 2015. április 7-én került sor. A beadványban kifogásolt rendelkezés 2015. április 15. napján lépett hatályba azzal, hogy az érintett a korábbi illetményre – főszabályként – a Módtv. hatálybalépése hónapjának utolsó napjáig jogosult. A fentiekben áttekintett alkotmánybírószági gyakorlatot szem előtt tartva az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Módtv. sérelmezett rendelkezése révén nem valósult meg visszaható hatályú jogalkotás, így a B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem következett be alaptörvény-ellenesség.

- [22] Ugyanakkor szükségesnek tartja azt is megjegyezni az Alkotmánybíróság, hogy amint arra korábban már rámutatott, az Alaptörvény nem tartalmaz kifejezetten a közszolgáltatásra, az államszervezetben dolgozó, az állam közigazgatási feladatait ellátó tisztviselők jogállására nézve speciális szabályokat. Így az Alaptörvény keretei között a törvényhozó nagy szabadságot élvez a közszolgáltatási jogviszonyok szabályozásában, beleértve a vonatkozó díjazás, illetmény meghatározását és bértábla kialakítását {3078/2017. (IV. 28.) AB határozat, Indokolás [21]}.
- [23] 2. Az eljárást kezdeményező bíró arra is kitért beadványában, hogy a felperesnek nem volt lehetősége a megváltozott jogszabályi környezet megismerésére, valamint arra sem, hogy felkészüljön a normaváltozás okozta negatív egzisztenciális hatások áthidalására.
- [24] A felkészülési idő hiányának alkotmányossági megítélése terén az Alkotmánybíróság korábban úgy foglalt állást, hogy a jogalkotó fennálló, tartós jogviszonyokba való beavatkozásának korlátot szabhat a jogbiztonsághoz kapcsolódó bizalomvédelem követelménye. A bizalomvédelem egy jogszabály változatlan fennmaradásához (hatályban maradásához) fűzött megalapozott, a jog által védett várakozásként értelmezendő. Az Alkotmánybíróság esetről esetre mérlegeli, hogy hol húzódik a határ a jogalkotó szabadsága és a címzetteknek a jogi szabályozás állandóságához, kiszámíthatóságához fűződő érdeke között. Ennek során vizsgálja, hogy a jogi szabályozás változása következtében a jogalanyokat ért hátrány indokolja-e a jogbiztonság sérelme alapján az alaptörvény-ellenesség megállapítását. A meghatározott jogviszonyból eredő jogok jövőre szóló megszüntetése kapcsán ennek megfelelően az Alkotmánybíróság figyelembe vette többek között azt a körülményt, hogy a fennálló jogi helyzet viszonylagos változatlanságában a felek bizakodhattak-e vagy sem {25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [71]}, illetve a szabályozás változatlansága észszerűen elvárható volt-e {26/2013. (X. 4.) AB határozat, Indokolás [154]; 40/2012. (XII. 6.) AB határozat, Indokolás [29]; {3061/2017. (III. 31.) AB határozat, Indokolás [13]; 3108/2020. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [32]}.
- [25] A Járásv. 7/A. § (3) bekezdésének 2015. április 14-ig hatályban volt szövege szerint a korábban meghatározott illetményre való jogosultság az életpályamodellhez kapcsolódó illetményrendszer bevezetéséről szóló külön törvény hatálybalépéséig szólt. A 2012. július 5-én kihirdetett Járásv. megalkotásával a jogalkotónak az volt a célja, hogy a helyi és területi közigazgatási rendszer teljes szervezeti áttekintését követően azt megújítva, az alacsony hatékonyságot orvosolja és a struktúráját átláthatóbbá tegye. Ennek részét képezte egyrészt a járások kialakítása, másrészt a feladat-elosztás átalakítása, és a későbbiekben az illetményrendszernek a megváltozott feladat-elosztáshoz igazítása. Az átalakítás tényét maga a jogalkotó kifejezetten rögzítette a Járásv. preambulumban. A kezdeményező bíró által „garantálnak” vélt illetményre való jogosultságot a jogalkotó egy – az átalakítási folyamat részeként – a későbbiekben megalkotandó jogszabály hatálybalépéséhez kötötte. Az érintettek 2012-től számíthattak arra, hogy a besorolásukra vonatkozóan újabb jogszabálynak kell életbe lépnie. Ezen túlmenően is öt évvel a támadott törvény hatálybalépését követően – anélkül, hogy az érintett egykorú jogérvényesítéssel élt volna – a bizalomvédelem elve alapján az Alaptörvénybe ütközés nem állapítható meg.
- [26] 3. A bírói kezdeményezés a tulajdonhoz való jog sérelmét is állította, nemzetközi szerződésbe ütközés címén. Az Egyezmény első kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkével összefüggésben vélte azt megvalósulni, a jogos várakozásra és a visszaható hatályú jogalkotásra alapozva. Ezen túlmenően utalt arra is, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés révén bekövetkezett felperesi érdeksérelem nem feleltethető meg az Alaptörvény I. cikkében szereplő szükségesség-arányosság követelményének. Beadványa ezen részét azonban a továbbiakban nem részletezte. Tekintettel arra, hogy a bírói kezdeményezés ezen részében nem felel meg a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében rögzített feltételeinek, így azt az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálhatta.

[27] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezést részben elutasította, részben az Abtv. 25. §-a, valamint 52. § (1b) bekezdésében rögzített feltételek hiánya miatt az Abtv. 64. § d) pontja értelmében visszautasította.

Budapest, 2021. február 9.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: III/1869/2020.

